

ment at kunne gaa med til, idet han har ment, at det var heldigere — som der staar i Motiverne til den anden Lov —, at denne Mand ikke blev ansat som en særlig Embedsmand, men at Justitsministeriet drog Omsorg for, at Loven blev ført ud i Livet. Der er maaske mindre at sige hertil. Det beror ikke saa meget paa, om det bliver ordnet paa den ene eller den anden Maade; hvad det gælder om, er, at der drages Omsorg for, at de Foranstaltninger, som her træffes, blive effektivt gennemførte. Det gælder ikke blot med Hensyn til dette Lovforslag, men i fuldt saa høj Grad med Hensyn til det næste, vedrørende Støtte af Kysthospitaller, Kystsantorier, Folkesantorier, Tuberkulosehospitaller, Plejehjem o. s. v., at disse Anstalter, naar Statskassen yder saa overordentlig store Bidrag dertil, blive drevne paa fuldt ud forsvarlig Maade. I denne Retning have vi tidligere set uheldige Ting. Det var saaledes f. Eks. meget godt, at Børnehjemmene kom ind under en bedre Kontrol, end de tidligere havde været. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Minister, at der bliver ført et virksomt og effektivt Tilsyn med Hensyn til Gennemførelsen af disse Loves Bestemmelser; om det sker paa den ene eller den anden Maade, spiller selvfølgelig ikke saa stor en Rolle.

Da jeg ikke skal komme ind paa at omtale det andet Forslag foreløbig, skal jeg slutte hermed. Jeg kan kun sige, som jeg begyndte, at det forekommer mig at være en stor Ære at være med at vedtage et Lovforslag som dette. Det geraader i lige høj Grad den ærede Justitsminister, som har forelagt Forslaget, til Ære som det Ting, der vedtager det. Jeg tror, det er et Forslag, der vil blive hilst med den største Glæde og Tilfredshed Landet over. Det er et Forslag, der som Lov vil gøre overordentlig megen Gavn. Tinget kan være stolt af at gennemføre det.

Guldbrandson: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Rørdam), har anstillet en Række almindelige Betragtninger over denne Sag. Tuberkulosensagen, som nu foreligger til Behandling, og han har endvidere udtalt sig om Forslag Nr. 9, som jo ogsaa staar paa Dagsordenen for i Dag. Jeg kan da begrænse mine Udtalelser udelukkende til Forslag Nr. 10, der omhandler Statens Støtte til Sygehuse for tuberkulose samt til Patienters Behandling paa saadanne. Det, der i første Række er Tale om i dette Forslag, er, at der skal op-

rettes en Række Sygehuse for tuberkulose, og det er Meningen, at disse Sygehuse med deres dygtige Læger og Sygeplejersker og med deres særlige Kure skulle anvendes som et Vaaben i Kampen mod Tuberkulosen. De to Former af Tuberkulose, som dette Forslag omhandler, er Kirtelsygen og Lungetuberkulosen eller Brystsygen, som den kaldes blandt Folk. Jeg skal se lidt nærmere paa de enkelte Hospitaller, her er Tale om, og betegne deres Karakter.

Der er først de saakaldte Kysthospitaller; de bære dette Navn, fordi de ligge tæt ved Kysten, og de have denne Beliggenhed, fordi Patienterne paa disse Hospitaller ved at indaande den sunde Luft fra Havet og ved at benytte Søbadene skulle styrkes og faa Modstandevne mod Sygdommen. Disse Kysthospitaller virke i første Linie som Helbredelsesanstalter, deres egentlige Opgave er at helbrede de Patienter, som indlægges, men ved Siden deraf have de ogsaa den Opgave at virke som Isoleringsanstalter. De kirtelsyge kunne nemlig mange Gange være farlige for Hjemmene, idet Smitstoffet, Tuberkelbakterierne, kunne overføres fra de syge til de sunde i Hjemmene. Ved Tuberkulose afsondres en Vædske, som er i høj Grad smittefarlig. Saa er der Kystsantorierne; om dem skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det er de lettere Tilfælde af Kirtelsyge, der behandles her. Gennemgaaende ville disse syge kunne helbredes. Undertiden have disse Anstalter kun Patienter om Sommeren, men der er ogsaa enkelte, som have Patienter hele Aaret igennem. Kystsantorierne virke nærmest som Helbredelsesanstalter, men for enkeltes Vedkommende naturligvis ogsaa som Isoleringsanstalter. Vi komme dernæst til den Klasse af Hospitaller, som er den vigtigste, de saakaldte Folkesantorier, der ogsaa virke paa dobbelt Maade. I første Linie virke de som Helbredelsesanstalter, men tillige ville de i nogen Udstrækning virke som Isoleringsanstalter, altsaa forebyggende. Dernæst have vi de saakaldte Tuberkulosehospitaller. De ere egentlig noget for sig selv. De tuberkulose, som indlægges som Patienter paa disse Anstalter, ere paa et senere Stadium af Sygdommen og kunne i Almindelighed ikke helbredes. Ikke desto mindre virker Anstalten alligevel som en Helbredelsesanstalt, og det hænder ogsaa nu og da, at enkelte kunne blive helbredede helt eller delvis og komme ud af Hospitalet og genoptage deres vante Gerning. Undertiden kan denne Helbredelse være i ikke faa Aar,